

***Aquilegia vulgaris* 'White Barlow'** **orlik pospolity 'White Barlow'**

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Kępiasta bylina z kwiatami o oryginalnym zabarwieniu, o listkach okwiatu barwy białej. Pędy kwiatowe wyprostowane, wysokości do 80 cm, rozgałęzione, z kilkoma kwiatami na wierzchołkach. Liście złożone, podwójnie trójdzielne, o odcinkach trójklapowych, sinawozielone, od spodu znacznie jaśniejsze. Kwiaty o charakterystycznej budowie zwisające, na długich szypułkach, pełne, gwiazdkowatego kształtu, odmienne od innych ras i gatunków z rodzaju *Aquilegia*. Kwitnie od maja do lipca. Orliki są wystarczająco odporne na mróz we wszystkich okolicach kraju. Wymagają dobrej, żyznej, próchnicznej gleby. Powinny rosnąć w półcieniu, gdzie lepiej i dłużej kwitną. Mogą być uprawiane na półcienistych, lecz widnych rabatach, lub stosowane jako uzupełnienie runa parkowego lub ogrodowego pod koronami starszych drzew. Możliwa jest uprawa na kwiaty cięte, choć ich transport jest nieco kłopotliwy. Jedynym praktycznym sposobem rozmnażania orlików jest wysiew nasion, które orliki zawiązują w dużych ilościach. Aby uniknąć kłopotliwych samosiejek zaleca się ścinać pędy kwiatostanowe po kwitnieniu, ale przed dojrzewaniem nasion, zwłaszcza jeśli orliki rosną na rabatach. W runie można zostawiać, przynajmniej część roślin nie przyciętych, dla swobodnego rozsiewania, należy jednak pamiętać, że orliki różnych odmian łatwo się między sobą krzyżują, a więc potomstwo nie zawsze będzie przypominać rośliny mateczne. Po przekwitnieniu orliki wyglądają niepozornie i z czasem zanikają, dlatego nie zaleca się sadzić ich na brzegu rabaty, a ponadto należy dobrać odpowiednie byliny sąsiednie. Orliki często atakowane są przez szkodniki powodujące gołozery. Przy pierwszych objawach żerowania najlepiej ścinać i spalić części nadziemne, nowe liście wyrosną dość szybko po ścięciu. Jesienią części nadziemne zasychają, nie trzeba stosować żadnych osłon zimowych.

autorzy: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,2 m do 0,5 m od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty kwiaty cięte
strefa	4

autorzy: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

